

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/61/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712200433
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5712200433.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci navrhovateľa: P. A., nar. X.X.XXXX, bytom F., A. XX/XX, proti odporcovi v rade : 1/ G. P., nar. X.X.XXXX, bytom F., U. XXXX/XX, právne zastúpený JUDr. Máriom Buksom, advokátom so sídlom v F., P. F. XXX/XX, 2/ MUDr. X. U., F. fakultná nemocnica, Ortopedicko-traumatologická klinika Martin, v konaní o náhradu škody, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 9C/5/2012-81 zo dňa 25.10.2012, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

O trovách tohto odvolacieho konania rozhodne prvostupňový súd.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporcom 1/ a 2/ náhrady škody, ktorá mu mala byť spôsobená odporcom 1/ tým, že ho uviedol do omylu a posudok, ktorý vypracoval odporca 2/ nebol v súlade so zákonmi Slovenskej republiky, bol falošný, sfalšovaný a teda neplatný, a preto mu vznikla škoda voči odporcovi v rade 1/ vo forme vyplatenia ním požadovanej škody 1 200,- € a pokiaľ išlo o nemajetkovú ujmu, ktorú si uplatňoval vo výške 10 000,- €, domáhal sa jej nielen voči odporcovi v rade 1/, ale aj voči odporcovi v rade 2/.

Okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia vychádzajúc z § 581 ods. 1,2,3, § 586 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka a z vykonaného dokazovania uviedol, že bolo preukázané, že navrhovateľ s odporcom v rade 1/ uzatvorili dohodu o urovaní, pričom predmetom urovnania bola náhrada škody súvisiaca s trestným konaním, v rámci ktorého bol navrhovateľ odsúdený za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví a bol čiastočne zaviazaný k náhrade škody poškodenému G. P. (odporca v rade 1/). V rámci dohody o vyplatení výšky náhrady škody na ublížení na zdraví podľa znaleckých posudkov, ktoré boli namietané zo strany navrhovateľa, obe strany sa dohodli na urovaní spornej záležitosti tak, že navrhovateľ P. A. navrhol poškodenému G. P., že mu vyplatí z titulu SSU 1 200,- € a učinil tak v súlade s príslušnými citovanými ustanoveniami. Navrhovateľ v konaní nepreukázal relevantným dôvodom, že bol pri uzatváraní tejto dohody uvedený do omylu. Tvrdenie, že posudok, ktorý vypracoval odporca v rade 2/, bol sfalšovaný a bol vydaný neoprávnenou osobou, nebolo preukázané. Obrana odporcu v rade 2/ bola okresným súdom akceptovaná, pretože súdu je známe, že je znalcom v odvetví zdravotníctva a jeho kompetencie aj v súvislosti s týmto konkrétnym znaleckým posudkom boli vykonané v súlade s jeho oprávneniami. Aj z obsahovej stránky samotnej dohody jednoznačne vyplynulo, že strany konali dobromyseľne, návrh na uzatvorenie takejto dohody prišiel práve z iniciatívy navrhovateľa, ktorý sám navrhol poškodenému, aby spornú výšku, ktorej sa on sám dovoľával, riešili podľa záverov bodového ohodnotenia znaleckého posudku MUDr. U. s jej čiastočným znížením, a to

na čiastku 1 200,- €. Poškodený tento návrh akceptoval a následne došlo k uzatvoreniu dohody o urovaní. Navrhovateľ však svoj nárok označoval ako náhradu škody. Predpokladom vzniku občiansko-právnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. Predpokladom vzniku tejto zodpovednosti je, že niekto porušil určitú povinnosť vyplývajúcu z konkrétneho záväzkovo-právneho vzťahu alebo povinnosť uloženú priamo zákonom a porušením tejto povinnosti spôsobil inej povinnosti škodu. Spôsobenie škody inej osobe a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vzniknutou škodou sú ďalšími podmienkami vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu. Z uvedeného konania tieto skutočnosti preukázané neboli, nebola preukázaná príčinná súvislosť v súvislosti so vznikom škody a následkom tak, ako to tvrdil navrhovateľ, pretože pri uzatváraní dohody o urovaní nedošlo k porušeniu žiadnych povinností ani právnych predpisov. Ak navrhovateľ tvrdí, že škoda mu vznikla v súvislosti s uzatvorením dohody o urovaní, táto bola medzi účastníkmi uzatvorená dňa 09.04.2009, kedy aj došlo k vyplateniu finančných nárokov zo strany navrhovateľa voči poškodenému, t. j. odporcovi v rade 1/. Od uvedeného dňa začala plynúť dvojiročná premlčacia lehota na uplatnenie práva, pretože vtedy reálne navrhovateľ nadobudol vedomosť o škode, vedomosť o tom, kto je zodpovedný za túto škodu a uvedené právo mal na súde uplatniť v dvojiročnej premlčacej lehote, teda najneskôr do 09.04.2011. Návrh bol podaný 12.01.2012, teda po uplynutí zákonnej subjektívnej premlčacej lehote, a preto okresný súd jeho návrh v celom rozsahu zamietol. Navrhovateľ okrem majetkovej náhrady škody si uplatňoval voči odporcom v rade 1/ a 2/ aj nemajetkovú náhradu škody, ktorú mu mali spôsobiť ako morálnu ujmu, pričom bližšie nešpecifikoval a nekonkretizoval, v čom k takejto nemajetkovej ujme v súvislosti s konaním odporcov 1/ a 2/ malo dôjsť. V konaní nebolo preukázané ani len v základných náznakoch, že došlo k neoprávneným zásahom voči osobe navrhovateľa do jeho cti, dôstojnosti, ktoré by objektívne boli spôsobilé privodiť mu ujmu. Okresný súd skúmal, v akých súvislostiach a za akých okolností splnením si práv či povinností zo strany odporcov vo vzťahu k navrhovateľovi došlo. Keďže nebolo preukázané takéto konanie, ktoré by kvalifikovaným spôsobom mohlo narušiť alebo čo i len vzbudiť podozrenie z narušenia občianskej cti navrhovateľa, neboli preukázané. Aj v tejto časti preto okresný súd považoval návrh navrhovateľa za právne neopodstatnený a zamietol ho.

Rozhodnutie o trovách konania si okresný súd s poukazom na ustanovenie § 151, ods. 3 O.s.p. vyhradil na čas po právoplatnosti rozhodnutia v merite veci.

Rozsudok okresného súdu v celom rozsahu napadol v zákonom stanovenej lehote odvolaním navrhovateľ a žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť. Uviedol, že súd nebral do úvahy, že odškodnenie za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia pri úrazoch sa vykonáva podľa z. č. 437/2004 Z. z. a nie podľa z. č. 382/2004 Z. z. a ani podľa živnostenského alebo iného zákona. Uvedený zákon definuje, kto vypracováva lekársky posudok a tiež obsahovú a formálnu stránku lekárskeho posudku, avšak týmto sa okresný súd nezaoberal. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že odporca 1/ nepožiadala o nový znalecký posudok a teda posudok MUDr. K. je v tomto konaní jediný. To, čo vypracoval MUDr. U. nemá potrebné náležitosti vyžadované podľa z. č. 437/2004 Z. z. a nejedná sa o znalecký ani lekársky posudok. Zároveň navrhovateľ namietal závery v ňom uvedené, ktoré považoval za nepravdy. Okresný súd nevyhovel jeho návrhom na vykonanie dôkazov, vypočul iba účastníkov, pričom súd neuvádza, prečo nevykonával navrhované dôkazy. Okresný súd teda neúplne zistil skutkový stav. Navrhovateľ ďalej uviedol, že žiadnu dohodu o urovaní resp. o zaplatení 1200,-€ nenavrhol, nestretol sa pri jednaní o výške náhrady škody s odporcom 1/ alebo jeho právnym zástupcom, nestretol sa ani s JUDr. Repáňom. Podpisoval iba súhlas s právnym zastupovaním, ktorý mu priniesla manželka. Na dohode o urovaní nie je jeho podpis, dohodu podpísanú odporcom 1/, právnym zástupcom JUDr. Buksom a JUDr. Repáňom mu priniesla manželka. Už v konaní pred okresným súdom namietal absolútnu neplatnosť tejto dohody, avšak nie pre uvedenie do omylu, ale z dôvodu, že svojim účelom obchádza zákon a prieči sa dobrým mravom, nakoľko bola uzatvorená na základe nepravdivých, falošných a neplatných posudkov. Nesúhlasil s konštatovaním okresného súdu, že nepreukázal, že bol uvedený do omylu. Naopak, predložil všetky listinné dôkazy, ktoré to preukazujú. Odporca 1/ mu preložil falošné, nepravdivé a teda neplatné posudky akoby boli pravé, čím bol uvedený do omylu. Neskôr však zistil, že ide o podvod a v dôsledku tohto omylu došlo k zaplateniu. Zároveň okresný súd dospel k nesprávnemu záveru aj čo sa týka premlčacej doby. Navrhovateľ mal za to, že ide o úmyselné neoprávnené obohatenie a preto je premlčacia doba 10 rokov, avšak k tejto námietke sa okresný súd nevyjadril a ani ju nevzal do úvahy. Okresný súd zároveň nesprávne v odôvodnení rozsudku uvádza, že navrhovateľ nekonkretizoval a nešpecifikoval uplatňovanú nemajetkovú škodu. Navrhovateľ v tomto smere poukázal na návrh na

začatie konania, kde uvádza, že mu bola spôsobená morálna škoda, v rodine nezhody, čo malo za následok rapidné zhoršenie jeho zdravotného stavu a viedlo k hospitalizácii. V doplnení návrhu zo dňa 19.4.2012 uviedol, že bola porušená integrita jeho osobnosti, integrita vzťahov a právo na ochranu zdravia, čo bližšie špecifikoval pri ústnej výpovedi. K tomu doložil aj listinné dôkazy - lekárske záznamy od MUDr. B. a z PL Sučany. Žiadne zásahy do cti a dôstojnosti, ako to uvádza okresný súd, netvrdil. V tomto smere navrhovateľ poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 137/2008. Bol toho názoru, že v jeho prípade bolo porušené aj právo na súkromie, ako aj právo na ochranu života, zdravia a telesnej a psychickej integrity. Z uvedených skutočností je zrejmé, že zo strany odporcov došlo k protiprávnemu konaniu a je tu príčinná súvislosť medzi ich konaním a vzniknutou škodou, tak majetkovou, ako aj morálnou nemajetkovou. Príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním odporcov a vzniknutou škodou preukazuje zdravotná dokumentácia, ktorú predložil okresnému súdu. Navrhovateľ v podaní doručenom odvolaciemu súdu doplnil odvolanie, pričom poukazoval na § 112 Občianskeho zákonníka s tým, že právo na náhradu majetkovej aj nemajetkovej škody uplatňoval u príslušného orgánu, na ktorý nadväzuje súd a v začatom konaní riadne pokračoval. Až po obdržaní uznesenia o zastavení trestného stíhania podal civilnú žalobu. V čase, keď podával trestné oznámenia, ktoré neboli vyšetrovateľom odmietnuté, nebol žiaden dôvod na to, aby duplicitne podal aj civilnú žalobu. Uvedené trestné oznámenia, v ktorých si zároveň uplatnil aj náhradu škody predložil okresnému súdu, ktorý však uvedené nebral do úvahy a nevyjadril sa k tomu.

Odporca 1/ vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že dôvody ním uvádzané tak v návrhu na začatie konania, písomnom podaní, ako aj v odvolaní sú vo svojom základe stále totožné a so všetkými skutočnosťami sa už riadne a vyčerpávajúco vyporiadal okresný súd, pričom odporca 1/ sa v plnom rozsahu stotožnil so závermi súdu v napadnutom rozsudku. Dohodu o urovaní uzavrel s navrhovateľom na základe riadneho podkladu, ktorým bolo bodové ohodnotenie vypracované odporcom 2/ ako na to kvalifikovanou osobou, pričom navrhovateľ bol v konaní predchádzajúcom uzavretiu tejto dohody riadne zastúpený advokátom. Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu ešte pred uzavretím tejto dohody o jej obsahu komunikoval s právnym zástupcom odporcu 1/ a jej obsah, výška a forma plnenia zodpovedajú vzájomnej dohode strán. Samotný text dohody bol koncipovaný právnym zástupcom navrhovateľa. Táto dohoda nie je postihnutá žiadnou vadou, ktorá by mohla spôsobiť jej relatívnu či absolútnu neplatnosť. Pokiaľ ide o navrhovateľom tvrdý zásah do jeho práva na ochranu osobnosti, ktorý mal spočívať v zásahu do jeho osobného, rodinného života, zhoršenia jeho kvality v dôsledku zhoršenia jeho psychického zdravia po uzavretí predmetnej dohody, odporca 1/ poukázal na to, že už dlhší čas pred jej uzavretím sám navrhovateľ resp. jeho obhajkyňa v trestnom konaní vedenom pred Okresným súdom Martin pod sp. zn. 13T/47/2008 uvádzali, že jeho psychický stav je zlý. Z vyšetrenia duševného stavu navrhovateľa, ktorý bol vykonaný na základe príkazu na vyšetrenie okresným súdom v uvedenej trestnej veci, vyplýva, že navrhovateľ už v októbri 2007 bol liečený na psychiatrickom oddelení MFN Martin pre recidivujúcu depresívnu poruchu stredne ťažkej až ťažkej hĺbky a následne liečený v PL Sučany. Zdravotné problémy, ktoré mali podľa navrhovateľa vzniknúť po uzavretí dohody o urovaní, existovali a boli liečené už dávno pred jej uzavretím. Nie je preukázaná ani žiadna príčinná súvislosť medzi uzavretím dohody o urovaní a zhoršením psychického zdravia navrhovateľa a navrhovateľ nepreukázal, že by skutočne došlo k zhoršeniu, narušeniu alebo inej ujme na jeho osobnostných právach, ktoré sú predmetom práva na ochranu osobnosti podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Odporca 1/ preto navrhoval rozsudok okresného súdu potvrdiť.

Odporca 2/ sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu mu danom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p.) rozsudok okresného súdu v celom rozsahu v súlade s § 219 ods. 1,2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov

napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Preskúmaním rozsudku okresného súdu v rozsahu napadnutom odvolaním, preskúmaním predloženého spisového materiálu a vyhodnotením tvrdení účastníkov v odvolacom konaní, odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v danom konaní v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci, vo veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, riadne zistil skutkový stav a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, s ktorým sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, s tým, že poukazuje na podrobné odôvodnenie rozsudku okresného súdu.

Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, akými úvahami sa riadil, keď dospel k záveru, že nárok navrhovateľa na náhradu škody voči odporcovi 1/ vo výške 1.200,-€ je premlčaný. V danom prípade bolo potrebné vychádzať z § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže navrhovateľ tvrdil, že ku vzniku škody došlo v súvislosti s uzatvorením dohody o urovaní zo dňa 9.4.2009. Okresný súd aj podľa názoru odvolacieho súdu správne uzavrel, že navrhovateľ si mohol svoje právo na súde uplatniť v dvojročnej premlčacej lehote najneskôr do 9.4.2011. Navrhovateľ si však svoj nárok uplatnil až po uplynutí zákonnej subjektívnej premlčacej lehoty. Rovnako tak vo vzťahu k nároku navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy nebolo množné jeho návrhu vyhovieť, nakoľko navrhovateľ bližšie nešpecifikoval, v čom malo k ujme na jeho osobnostných právach dôjsť v dôsledku konania odporcov a ani nepreukázal, že by došlo k zhoršeniu alebo ujme na jeho osobnostných právach, ktoré sú predmetom práva na ochranu osobnosti.

Odvolací súd stotožňujúc sa v plnom rozsahu s rozhodnutím okresného súdu, ako aj s jeho dôvodmi, rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 2 O.s.p.. Námiety vznesené navrhovateľom v odvolaní nepovažoval za dôvodné a spôsobilé spochybniť správnosť záverov uvedených v odôvodnení rozhodnutia okresného súdu. Navyše okresný súd sa s navrhovateľom tvrdenými skutočnosťami už v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysporiadal.

Podľa ust. § 224 ods. 4 O.s.p., ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3, o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

S poukazom na citované ustanovenie odvolací súd o trovách odvolacieho konania nerozhodoval.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.